

V Štrasburgu 17. 4. 2018
COM(2018) 226 final

2018/0107 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely
zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní**

{SWD(2018) 118 final} - {SWD(2018) 119 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Poskytovatelia online služieb, ako sú elektronické komunikačné služby alebo sociálne siete, online trhy a ďalší poskytovatelia hostingových služieb, sú dôležitými hnacími silami inovácií a rastu v digitálnej ekonomike. Umožňujú nebyvalý prístup k informáciám a uľahčujú jednotlivcom vzájomnú komunikáciu. Prostredníctvom týchto služieb sa spájajú stovky miliónov používateľov a poskytujú sa inovatívne služby jednotlivcom a podnikom. Tieto služby vytvárajú významné prínosy pre digitálny jednotný trh a dobré podmienky používateľov v hospodárskej a sociálnej oblasti v celej Únii i mimo nej. Rastúci význam a prítomnosť internetu, ako aj komunikačných služieb a služieb informačnej spoločnosti v našom každodennom živote a spoločnosti sa odráža v exponenciálnom raste využívania. Tieto služby však možno aj zneužiť ako nástroje na páchanie trestných činov alebo napomáhanie pri páchaní trestných činov vrátane závažných trestných činov, ako sú teroristické útoky. Keď k tomu dôjde, tieto služby a aplikácie sú často jediným miestom, na ktorom môžu vyšetrovatelia nájsť stopy, na základe ktorých určia, kto spáchal trestný čin a získajú dôkazy, ktoré môžu byť použité na súde.

Vzhľadom na bezhraničnú povahu internetu môžu byť takéto služby v zásade poskytované odkiaľkoľvek vo svete a nemusia si nevyhnutne vyžadovať fyzickú infraštruktúru, prítomnosť podniku ani zamestnancov v členských štátoch, v ktorých sa služby ponúkajú, alebo na vnútornom trhu ako celku. Cezhraničná ponuka takýchto služieb sa v rámci EÚ podnecuje a podporuje predovšetkým prostredníctvom slobody poskytovať služby.

Poskytovateľov služieb pôsobiacich na vnútornom trhu možno rozdeliť do troch hlavných kategórií: 1. poskytovatelia služieb s hlavným sídlom v jednom členskom štáte ponúkajúci služby len na území tohto členského štátu; 2. poskytovatelia služieb s hlavným sídlom v jednom členskom štáte ponúkajúci služby vo viacerých členských štátoch a 3. poskytovatelia služieb s hlavným sídlom mimo EÚ ponúkajúci služby v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch EÚ s prevádzkarňou v jednom členskom štáte alebo vo viacerých týchto členských štátoch, alebo bez takejto prevádzkarne.

Keďže neexistuje všeobecná požiadavka, aby poskytovatelia služieb zabezpečili fyzickú prítomnosť na území Únie, členské štáty podnikajú kroky na vnútroštátnej úrovni s cieľom zabezpečiť zhodu s vnútroštátnymi právnymi povinnosťami, ktoré považujú za zásadné a v súlade s článkom 3 odsekom 4 smernice 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode¹ (smernica o elektronickom obchode). Takéto kroky zahŕňajú požadovanie prístupu k dôkazom alebo iným typom informácií, keď o ne súdne orgány požiadajú v trestných veciach. Tieto vnútroštátne prístupy sa v jednotlivých členských štátoch značne líšia a zahŕňajú opatrenia od rozšírenej právomoci presadzovať právo² až po povinnosť určiť na území príslušného členského štátu právneho zástupcu pre určitých poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby na danom území. Napríklad Nemecko nedávno prijalo zákon o presadzovaní práva v oblasti

¹ [Smernica 2000/31/ES](#) Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

² Pojem „právomoc presadzovať právo“ sa vzťahuje na právomoc príslušných orgánov vykonávať vyšetrovacie opatrenia.

sietí³, ktorým ukladá poskytovateľom sociálnych sietí povinnosť,⁴ aby určili osobu v Nemecku, ktorá bude oprávnená prijímať podnety týkajúce sa presadzovania práva. V zákone sa vymedzujú sankcie vo výške do 500 000 EUR za nevymenovanie zástupcu alebo neodpovedanie na žiadosti o informácie pri konaní ako osoba oprávnená na prijímanie služby. V Taliansku prebiehajú diskusie o podobných opatreniach⁵. Iné členské štáty, ako napríklad Belgicko, nevyžadujú miestne zastúpenie, ale namiesto toho sa usilujú presadzovať vnútroštátne povinnosti priamo voči poskytovateľom so sídlom v zahraničí prostredníctvom vnútroštátnych konaní⁶.

Na účely vykonávania právomoci nad poskytovateľom služieb členské štáty takisto uplatňujú rôzne kolízne kritériá, ako je jeho hlavné sídlo, miesto, kde sa služby ponúkajú, umiestnenie údajov alebo kombinácia kritérií. Okrem toho existujú rôzne mechanizmy spolupráce a neformálne dohody medzi orgánmi niektorých členských štátov a niektorými poskytovateľmi služieb. Na účely posúdenia vplyvu odhadli niektorí z väčších poskytovateľov služieb, že ich ročné náklady na dodržiavanie vnútroštátnych právnych povinností dosahujú vysoké sedemciferné sumy. Náklady na dodržiavanie rozličných vnútroštátnych požiadaviek, ktoré môžu byť primerané prítomnosti na trhu, sa môžu pre menších poskytovateľov služieb ukázať ako neúnosne vysoké.

V súvislosti s vykonateľnosťou žiadostí zaslaných v kontexte takýchto dojednaní existujú rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o to, či majú poskytovatelia služieb povinnosť spolupracovať, alebo takúto povinnosť nemajú. V prípade nedodržiavania predpisov sú sankcie a presadzovanie práva takisto nejednotné. Dokonca aj v prípadoch, keď poskytovateľ služieb dodrží príkaz, ktorým sa ukladá sankcia, je stále ťažké presadiť pôvodný príkaz na poskytnutie údajov.

Členské štáty zdôraznili tieto výzvy ako kľúčové otázky, ktoré je potrebné spoločne riešiť pri viacerých príležitostiach:

- Dňa 22. marca 2016 sa v spoločnom vyhlásení ministrov spravodlivosti a vnútorných vecí krajín EÚ a zástupcov inštitúcií EÚ k teroristickým útokom v Bruseli⁷ zdôraznilo, že s cieľom posilniť dodržiavanie právnych predpisov EÚ a členských štátov je potrebné, aby sa prednostne našli spôsoby, ako rýchlejšie a účinnejšie zabezpečiť a získať elektronické dôkazy, a to prostredníctvom zintenzívnenia spolupráce s tretími krajinami a poskytovateľmi služieb, ktorí pôsobia na európskom území.
- Členské štáty v záveroch Rady prijatých 9. júna 2016⁸ opätovne potvrdili svoje odhodlanie konať v záujme dodržiavania zásad právneho štátu v kybernetickom priestore a vyzvali Komisiu, aby prednostne vypracovala spoločný prístup EÚ zameraný na zlepšenie trestnej justície v kybernetickom priestore.

³ http://www.bmjv.de/DE/Themen/FokusThemen/NetzDG/NetzDG_node.html.

⁴ Tento zákon sa uplatňuje na poskytovateľov telemediálnych služieb, ktorí v záujme dosiahnutia zisku prevádzkujú internetové platformy, ktoré sú navrhnuté tak, aby umožnili používateľom spoločne využívať s inými používateľmi akýkoľvek obsah, alebo sprístupniť takýto obsah verejnosti (sociálne siete) (...). To isté sa uplatňuje aj na platformy, ktoré sú navrhnuté tak, aby umožňovali individuálnu komunikáciu alebo šírenie konkrétneho obsahu.

⁵ <http://www.publicpolicy.it/wp-content/uploads/2016/03/Relazione-Franco-Roberti-Dna.pdf>.

⁶ Odvolací súd Antverpy, rozsudok z 15. novembra 2017, <http://www.lesoir.be/124825/article/2017-11-17/la-justice-belge-condamne-skype-payer-une-amende-de-30000-euros>.

⁷ [Spoločné vyhlásenie ministrov spravodlivosti a vnútorných vecí krajín EÚ a zástupcov inštitúcií EÚ k teroristickým útokom, ku ktorým došlo 22. marca 2016 v Bruseli](#).

⁸ [Záver Rady o zlepšení trestnej justície v kybernetickom priestore, ST9579/16](#).

Na riešenie týchto problémov je potrebný dvojaký legislatívny prístup. Prostredníctvom tohto návrhu sa stanovujú pravidlá týkajúce sa právneho zastúpenia určitých poskytovateľov služieb v Únii na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní. Okrem toho je na základe článku 82 odseku 1 ZFEÚ potrebné prijať nástroj na zabezpečenie priameho doručovania príkazov poskytovateľovi služieb v cezhraničných situáciách. Uvedené výzvy sa teda riešia prostredníctvom spojenia týchto dvoch návrhov. Je však dôležité mať na zreteli, že jasným a hlavným cieľom tohto návrhu je určiť adresátov príkazov orgánov členských štátov na účely získania dôkazov v trestných veciach, ktoré majú v držbe poskytovateľa služieb. Cieľom tohto návrhu je preto odstrániť niektoré prekážky, pokiaľ ide o kontaktovanie poskytovateľov služieb stanovením spoločného riešenia platného v celej EÚ, pokiaľ ide o zasielanie súdnych príkazov poskytovateľom služieb prostredníctvom právneho zástupcu. Tým sa odstráni potreba individuálnych a nekoordinovaných vnútroštátnych prístupov a zabezpečí sa právna istota na úrovni EÚ. Z tohto dôvodu sa v tomto návrhu stanovuje členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb určili splnomocnených právnych zástupcov, ktorí budú právne zodpovední za dodržiavanie súdnych príkazov a rozhodnutí v mene týchto poskytovateľov služieb.

Harmonizovaným prístupom sa okrem toho vytvárajú rovnaké podmienky pre všetky spoločnosti, ktoré v EÚ ponúkajú rovnaký typ služieb bez ohľadu na to, kde sú usadení alebo odkiaľ pôsobia, pričom sa rešpektuje zásada krajiny pôvodu stanovená v článku 3 smernice o elektronickom obchode. Táto zásada sa uplatňuje iba na poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti, ktorí sú usadení v EÚ, a navyše podlieha niekoľkým výnimkám a možným oslobodeniam. Harmonizované pravidlá na úrovni EÚ sú potrebné nielen na odstránenie prekážok v poskytovaní služieb a na zabezpečenie lepšieho fungovania vnútorného trhu, ale aj na zabezpečenie ucelenejšieho prístupu k trestnému právu v Únii. Rovnaké podmienky sú potrebné aj pre ostatné základné predpoklady dobrého fungovania vnútorného trhu, ako je ochrana základných práv občanov a rešpektovanie zvrchovanosti a subjektov verejného sektora, pokiaľ ide o účinné vykonávanie a presadzovanie vnútroštátnych a európskych právnych predpisov.

• **Súlad s existujúcim právnym rámcom EÚ v danej oblasti politiky**

Povinnosť určiť právneho zástupcu pre poskytovateľov služieb, ktorí nie sú usadení v EÚ, ale ponúkajú v EÚ svoje služby, už existuje v určitých aktoch práva EÚ, ktoré sú uplatniteľné v konkrétnych oblastiach. Je to tak napríklad v prípade všeobecného nariadenia o ochrane údajov (EÚ) 2016/679 (článok 27)⁹ a smernice (EÚ) 2016/1148 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii (článok 18)¹⁰. Takáto povinnosť je aj súčasťou návrhu nariadenia Komisie o súkromí v elektronickej komunikácii (v článku 3)¹¹.

Ako už bolo uvedené, tento návrh je v súlade so smernicou o elektronickom obchode a najmä so zásadou krajiny pôvodu stanovenou v článku 3 uvedenej smernice. Ustanovenia uvedenej smernice, vrátane požiadaviek na poskytovanie informácií podľa článku 5, ním zostávajú nedotknuté.

⁹ [Nariadenie \(EÚ\) 2016/679](#) Európskeho parlamentu a Rady z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁰ [Smernica \(EÚ\) 2016/1148](#) Európskeho parlamentu a Rady zo 6. júla 2016 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne bezpečnosti sietí a informačných systémov v Únii (Ú. v. EÚ L 194, 19.7.2016, s. 1).

¹¹ [Návrh Nariadenie](#) Európskeho parlamentu a Rady o rešpektovaní súkromného života a ochrane osobných údajov v elektronických komunikáciách a o zrušení smernice 2002/58/ES (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), COM(2017) 10 final.

- **Zhrnutie navrhovanej smernice (ako sa ňou zlepšuje súčasný rámec)**

V členských štátoch v súčasnosti existujú rôzne prístupy, pokiaľ ide o povinnosti uložené poskytovateľom služieb, a to najmä v trestnom konaní. Nejednotnosť sa objavuje konkrétne v elektronických dôkazoch, keďže niektorí poskytovatelia služieb uchovávajú informácie, ktoré môžu byť relevantné pre vyšetrovanie a stíhanie trestných činov. Táto nejednotnosť vytvára pre zapojené strany právnu neistotu a môže viesť k tomu, že poskytovatelia služieb budú v tejto súvislosti podliehať rôznym a niekedy protichodným povinnostiam a sankčným režimom v závislosti od toho, či poskytujú svoje služby na vnútroštátnej úrovni, cezhraničnej úrovni v rámci Únie alebo mimo Únie. S cieľom obmedziť prekážky v slobode poskytovať služby sa prostredníctvom tejto smernice ukladá povinnosť poskytovateľom služieb, aby si v Únii určili svojho právneho zástupcu na účely prijímania, dodržiavania a vykonávania rozhodnutí, ktoré sú zamerané na zhromažďovanie dôkazov príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v trestnom konaní. V dôsledku obmedzenia prekážok by sa zabezpečilo lepšie fungovanie vnútorného trhu spôsobom, ktorý je v súlade s rozvojom spoločného priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Povinnosťou určiť právneho zástupcu pre všetkých poskytovateľov služieb, ktorí pôsobia v Únii, by sa zabezpečilo, aby bol vždy jasný adresát príkazov zameraných na zhromažďovanie dôkazov v trestnom konaní. Týmto by sa zase uľahčilo poskytovateľom služieb dodržiavanie týchto príkazov, keďže právny zástupca by bol zodpovedný za prijímanie, dodržiavanie a vykonávanie týchto príkazov v mene poskytovateľa služieb.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právny základ na podporu činnosti v tejto oblasti sa nachádza v článkoch 53 a 62 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, v ktorých sa stanovuje prijatie opatrení na koordináciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch o zavedení služieb a ich poskytovaní.

V tomto prípade by povinnosť určiť právneho zástupcu v Únii pomohla najmä odstrániť prekážky v slobode poskytovať služby, ktorá je zakotvená v článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako sa uvádza vyššie.

- **Výber nástroja**

Komisia môže podľa článkov 53 a 62 Zmluvy o fungovaní Európskej únie navrhnúť smernice a nezáväznú nástroje, ako sú napríklad odporúčania. Vzhľadom na potrebu poskytnúť právnu istotu a odstrániť prekážky v slobode poskytovať služby, čo sa nedá dosiahnuť prijatím nezáväzného nástroja, bola zvolená forma smernice.

- **Subsidiarita**

Tento návrh sa vzťahuje na poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby v EÚ bez ohľadu na ich miesto usadenia, ktoré môže byť v EÚ alebo mimo EÚ. Keďže neexistuje spoločný prístup EÚ, nekoordinované vnútroštátne riešenia týkajúce sa prijímania, dodržiavania a výkonu rozhodnutí zameraných na zhromažďovanie dôkazov v trestnom konaní môžu viesť k nejednotnosti, čím sa pre poskytovateľov služieb pôsobiacich na viacerých trhoch vytvára spleť rôznorodých a možno aj protichodných vnútroštátnych povinností. Týmto sa obmedzuje poskytovanie služieb v celej EÚ. Vzhľadom na rozmanitosť právnych prístupov a širokú škálu zainteresovaných strán sú právne predpisy na úrovni Únie najvhodnejším prostriedkom na riešenie zistených problémov.

- **Proporcionalita**

Cieľom návrhu je predložiť harmonizovaný prístup na odstránenie existujúcich a vznikajúcich prekážok v poskytovaní služieb, pokiaľ ide o otázku prijímania, dodržiavania alebo výkonu rozhodnutí zameraných na zhromažďovanie dôkazov v trestnom konaní. Zvolený prístup sa považuje za primeraný danému zaťaženiu. Vzhľadom na rastúci význam a prítomnosť internetových služieb, ako aj služieb informačnej spoločnosti existuje niekoľko možností na riešenie súčasných prekážok. Z týchto možností, ako sa podrobnejšie uvádza v posúdení vplyvu,¹² ktoré je súčasťou legislatívneho návrhu, sa prostredníctvom povinného určenia právneho zástupcu pre určitých poskytovateľov služieb pôsobiacich v EÚ dosahuje cieľ poskytnúť účinný mechanizmus, ktorý umožní doručenie právnych príkazov bez toho, aby sa spôsobovalo neprimerané zaťaženie poskytovateľov služieb.

Povinnosť určiť právneho zástupcu predstavuje pre podniky, ktoré nie sú usadené v EÚ, väčšie zaťaženie, pretože sa nemôžu spoliehať na existujúcu prítomnosť podniku v EÚ. Na druhej strane by takýto právny zástupca mohol byť treťou stranou, ktorú by mohli spoločne využívať viacerí poskytovatelia služieb, najmä malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) a tento právny zástupca by mohol mať viac funkcií naraz (okrem právneho zástupcu, ktorý sa stanovuje týmto nástrojom, napr. zástupca podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo podľa smernice o súkromí a elektronických komunikáciách). Bude sa vzťahovať iba na MSP, ktoré ponúkajú svoje služby v EÚ, a nie na prípady príležitostného spracovania údajov v EÚ.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia viac než rok a pol viedla konzultácie so všetkými príslušnými zainteresovanými stranami s cieľom zistiť problémy a spôsoby napredovania vrátane možností, ako zlepšiť kanále na interakciu medzi orgánmi a poskytovateľmi služieb. Uskutočnilo sa to prostredníctvom prieskumov, a to od otvorenej konzultácie až po ciele prieskumy s účasťou príslušných orgánov verejnej moci. S cieľom diskutovať o možných účinkoch právnych predpisov EÚ sa zorganizovali aj stretnutia expertných skupín a dvojstranné stretnutia. Na získanie spätnej väzby o tejto iniciatíve sa využili aj konferencie, na ktorých sa diskutovalo o cezhraničnom prístupe k elektronickým dôkazom.

Prostredníctvom prieskumu zacieleného na orgány verejnej moci v členských štátoch sa zistilo, že neexistuje žiadny spoločný postup, pokiaľ ide o získanie cezhraničného prístupu k elektronickým dôkazom, pretože každý členský štát má vlastnú vnútroštátnu prax. Okrem toho poskytovatelia služieb reagujú odlišne na požiadavky od cudzích orgánov presadzovania práva a časy odozvy sa líšia v závislosti od žiadajúceho členského štátu. To vytvára právnu neistotu pre všetky zapojené zainteresované strany.

Poskytovatelia služieb a niektoré organizácie občianskej spoločnosti vyjadrili počas konzultácií potrebu zabezpečiť právnu istotu v priamej spolupráci s orgánmi verejnej moci a zabrániť kolízii právnych poriadkov. Kľúčové otázky, na ktoré poukázali orgány verejnej moci, zahŕňali nedostatok spoľahlivej spolupráce s poskytovateľmi služieb, nedostatok

¹² Pracovný dokument útvarov Komisie – Posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k návrhu nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a k návrhu smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SWD(2018) 118.

transparentnosti a právnu neistotu týkajúcu sa právomoci v súvislosti s vyšetrovacími opatreniami. Niektoré organizácie občianskej spoločnosti sa domnievali, že právne predpisy na úrovni EÚ v tejto oblasti nie sú žiaduce a uviedli, že by uprednostnili obmedzenie opatrení EÚ na zlepšenie postupov vzájomnej právnej pomoci, k čomu sa prikróčí súběžne.

- **Posúdenie vplyvu**

Výbor pre kontrolu regulácie vydal kladné stanovisko k posúdeniu vplyvu¹³ a predložil rôzne návrhy na zlepšenie¹⁴. V nadväznosti na toto stanovisko bolo posúdenie vplyvu zmenené s cieľom ďalej diskutovať o otázkach základných práv spojených s cezhraničným poskytovaním údajov, najmä o prepojení rôznych opatrení, ktoré sú súčasťou uprednostňovanej možnosti. Posúdenie bolo ďalej upravené tak, aby lepšie odzrkadľovalo názory zainteresovaných strán a členských štátov, ako aj to, ako boli zohľadnené. Okrem toho bol kontext politiky preskúmaný tak, aby obsahoval dodatočné odkazy na rôzne aspekty, ako sú diskusie expertných skupín, ktoré pomohli dať podobu tejto iniciatívy. Komplementárnosť medzi rôznymi opatreniami bola objasnená z hľadiska rozsahu, časového harmonogramu a hĺbky, a základný scenár bol prepracovaný, aby lepšie odrážal vývoj, ktorý sa pravdepodobne vyskytne nezávisle od prijatia navrhovaných opatrení. V záujme lepšieho opísania pracovných tokov na spoločné využívanie údajov boli nakoniec pridané vývojové diagramy.

Okrem základného scenára sa posudzovali štyri hlavné možnosti politiky (možnosť O): niekoľko praktických opatrení na zlepšenie postupov justičnej spolupráce a priamej spolupráce medzi orgánmi verejnej moci a poskytovateľmi služieb (možnosť A: nelegislatívna); možnosť, v ktorej sa spájajú praktické opatrenia z možnosti A s medzinárodnými riešeniami (možnosť B: legislatívna); možnosť, v ktorej sa spájajú predchádzajúce opatrenia obsiahnuté v možnosti B s európskym príkazom na predloženie dôkazov a opatrenie na zlepšenie prístupu k databázam (možnosť C: legislatívna); a možnosť, v ktorej sa spájajú všetky predchádzajúce opatrenia obsiahnuté v možnosti C s právnymi predpismi týkajúcimi sa priameho prístupu k vzdialene uloženým údajom (možnosť D: legislatívna). V posúdení vplyvu sa stanovila aj potreba, aby poskytovatelia služieb ponúkajúci služby v EÚ určili právneho zástupcu v Únii, a toto sa zahrnuje do možností C a D.

Na základe posúdenia vplyvu sa ukázalo, že možnosti, ktoré zahŕňali právneho zástupcu (C a D), by mali v porovnaní s ostatnými možnosťami jednoznačnú pridanú hodnotu. Hoci by poskytovatelia služieb museli v krátkodobom horizonte vynaložiť dodatočné náklady z dôvodu určenia právneho zástupcu, harmonizovaný rámec na úrovni EÚ by pravdepodobne znížil zaťaženie tých poskytovateľov, ktorí v súčasnosti dobrovoľne reagujú na žiadosti o údaje od orgánov presadzovania práva, ktoré ich musia posúdiť v súlade s rozličnými právnymi predpismi všetkých členských štátov. Z nákladového modelu vytvoreného a overeného v spolupráci s príslušnými poskytovateľmi služieb vyplynulo, že táto iniciatíva by priniesla v strednodobom a dlhodobom horizonte významné úspory a odstránila by prekážky na vnútornom trhu. Okrem toho by právna istota a normalizácia postupov mali mať

¹³ Pracovný dokument útvarov Komisie – Posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k návrhu nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a k návrhu smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SWD(2018) 118.

¹⁴ Výbor Európskej komisie pre kontrolu regulácie – Stanovisko k posúdeniu vplyvu – návrh nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach a návrh smernice, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, SEC(2018) 199.

pozitívny vplyv na MSP, pretože by zmiernili administratívnu záťaž. Celkovo sa očakáva, že táto iniciatíva prinesie úspory aj pre nich.

- **Základné práva**

Povinnosťou určiť právneho zástupcu sa majú odstrániť prekážky, a tým uľahčiť uplatňovanie slobody poskytovať služby. Návrhom sa konkrétne umožňuje poskytovateľom služieb usadeným v Únii, aby za svojho právneho zástupcu určili existujúcu prevádzkareň, s výnimkou len v tom prípade, ak sa táto prevádzkareň nachádza v členskom štáte, ktorý sa nezúčastňuje na nástrojoch justičnej spolupráce prijatých podľa hlavy V zmluvy. Táto výnimka je určená na riešenie osobitnej situácie vytvorenej prostredníctvom hlavy V zmluvy, ktorá sa musí zohľadniť.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Legislatívny návrh nemá vplyv na rozpočet Únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Členské štáty musia vykonávať túto smernicu. Komisia podporí tento proces vykonávania tým, že vytvorí kontaktný výbor, ktorý zabezpečí harmonizované a súdržné vykonávanie a pre poskytovateľov služieb vyhnutie sa rôznym systémom. Komisia v prípade potreby vydá usmernenie pre poskytovateľov služieb. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o jej uplatňovaní, ktorá vychádza z podrobného preskúmania jej fungovania, a to najneskôr do piatich rokov od dátumu začatia jej uplatňovania. Ak to bude potrebné, k správe sa pripoja návrhy na úpravu tejto smernice.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Článok 1 Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

V článku 1 sa vymedzuje predmet úpravy príslušnej smernice, ktorým je stanoviť pravidlá týkajúce sa právneho zastúpenia určitých poskytovateľov služieb v Únii na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní.

Povinnosti vyžadované od poskytovateľov služieb môžu mať viaceré podoby, ako je prijatie príkazu v trestnom konaní od prokurátora alebo sudcu s právnymi dôsledkami, poskytnutie údajov potrebných v uvedenom trestnom konaní, prijatie určitých opatrení na uchovanie údajov v trestnom konaní, alebo v prípade nesúladu zaobrábanie sa postupom na presadzovania práva. Poskytovatelia služieb môžu mať vzhľadom na svoju obchodnú a územnú politiku problémy s dodržiavaním týchto rôznych typov čoraz častejších požiadaviek. Na druhej strane príslušné orgány musia vedieť, koho majú kontaktovať a ako majú kontaktovať poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení na území Únie alebo ktorí na ňom ponúkajú svoje služby.

Členské štáty nesmú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice zaviesť pre poskytovateľov služieb dodatočné povinnosti k tým povinnostiam, ktoré vyplývajú z tejto smernice, ako napríklad zaviazat' ich, aby určili právneho zástupcu na svojom vlastnom území namiesto akéhokoľvek iného miesta v Únii, kde poskytujú služby.

Harmonizované pravidlá týkajúce sa právneho zastúpenia by nemali obmedzovať právomoci poskytované príslušným orgánom podľa práva Únie a vnútroštátnych právnych predpisov s cieľom kontaktovať poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení na ich území. V takýchto

prípadoch, ak sa vnútroštátne orgány rozhodnú adresovať svoje príkazy priamo prevádzkarni poskytovateľa služieb, sa zodpovednosť právneho zástupcu stanovená v tejto smernici neuplatňuje.

Článok 2 Vymedzenie pojmov

V článku 2 sa stanovuje vymedzenie pojmov, ktoré sa uplatňujú v tomto nástroji.

Právny zástupca môže byť právnická alebo fyzická osoba určená poskytovateľom služieb, aby konala v jeho mene, aby dodržiavala všetky rozhodnutia príslušných orgánov presadzovania práva a súdnych orgánov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní. Poskytovatelia služieb by mali mať možnosť určiť si v členskom štáte existujúcu prevádzkareň vrátane svojho hlavného sídla alebo ústredia a určiť aj viacerých právnych zástupcov.

Do rozsahu pôsobnosti smernice patria tieto typy poskytovateľov služieb: poskytovatelia elektronických komunikačných služieb, poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, ktorí uchovávajú údaje ako súčasť služby poskytovanej užívateľovi vrátane sociálnych sietí, online trhov a iných poskytovateľov hostingových služieb, ako aj poskytovateľov služieb týkajúcich sa pridelovania názvov a čísel pre internet.

Rozsah pôsobnosti tejto smernice sa vzťahuje na poskytovateľov elektronických komunikačných služieb, ako sú vymedzení (v smernici, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie). Tradičné telekomunikačné služby, spotrebiteľia a podniky čoraz častejšie využívajú namiesto tradičných komunikačných služieb nové internetové služby, ktoré umožňujú interpersonálnu komunikáciu, ako je internetová telefónia, rýchle správy a e-mailové služby. Tento návrh sa preto týka týchto služieb, ako aj sociálnych sietí, ako sú Twitter a Facebook, ktoré umožňujú používateľom spoločne využívať obsah.

V mnohých prípadoch sa už údaje neukladajú na zariadení používateľa, ale sú sprístupnené v infraštruktúre založenej na cloude, ktorá v zásade umožňuje prístup z akéhokolvek miesta. Poskytovatelia služieb nemusia byť usadení ani mať servery v každej jurisdikcii alebo na poskytovanie svojich služieb by mali používať centralizované systémy. S cieľom zohľadniť tento vývoj sa toto vymedzenie vzťahuje aj na cloudové služby, ktoré poskytujú rôzne počítačové zdroje, ako sú siete, servery alebo iná infraštruktúra, úložiská, aplikácie a služby, ktoré umožňujú ukladať údaje na rôzne účely. Tento nástroj sa uplatňuje aj na digitálne trhy, ktoré spotrebiteľom a/alebo obchodníkom umožňujú uzatvárať transakcie s obchodníkmi prostredníctvom online predaja alebo zmlúv o poskytnutí služby. Takéto transakcie sa uskutočňujú buď na webovom sídle online trhu alebo na webovom sídle obchodníka, na ktorom sa využívajú počítačové služby poskytované prostredníctvom online trhu. Z tohto dôvodu má tento trh obvykle v držbe elektronické dôkazy, ktoré môžu byť potrebné v priebehu trestného konania.

Tento návrh sa netýka služieb, pri ktorých uchovávanie údajov nie je kľúčovým prvkom. Hoci väčšina služieb, ktoré poskytovatelia v súčasnosti dodávajú, zahŕňa určitý druh ukladania údajov, najmä ak sú dodávané online na diaľku, je možné rozlíšiť služby, pri ktorých nie je ukladanie údajov hlavnou charakteristikou a má teda len vedľajší charakter, vrátane právnych, architektonických, inžinierskych a účtovných služieb poskytovaných online na diaľku.

Údaje uchovávané poskytovateľmi služieb internetovej infraštruktúry, ako sú registrátori a registre názvov domén, ako aj poskytovatelia služieb ochrany súkromia a proxy služieb, alebo regionálnymi internetovými registrami adres internetového protokolu, môžu byť dôležité pre trestné konanie, pretože môžu poskytnúť stopy umožňujúce identifikáciu jednotlivca alebo subjektu, ktorý je pravdepodobne zapojený do trestnej činnosti.

Na účely vymedzenia tých poskytovateľov služieb, ktorí spadajú do pôsobnosti uplatňovania tejto smernice, by medzi poskytovateľom a Úniou malo existovať dostatočné prepojenie. V tejto súvislosti by sa malo posúdiť, či poskytovateľ služieb umožňuje právnickým alebo

fyzickým osobám v Únii využívať svoje služby. Dostatočnou podmienkou na uplatňovanie tejto smernice by však nemala byť len prístupnosť služby (ktorá by mohla byť odvodená aj od prístupnosti webového sídla alebo adresy elektronickej pošty poskytovateľa služieb alebo sprostredkovateľa, či ďalších kontaktných údajov). Preto by sa mala vyžadovať podstatná väzba s Úniou. Takéto podstatná väzba by určite existovala, ak by mal poskytovateľ služieb prevádzkareň v Únii. V prípade, že v Únii nie je zriadená prevádzkareň, by sa kritérium podstatnej väzby s Úniou malo posudzovať na základe existencie významného počtu používateľov v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, alebo na základe zacielenia činností na jeden členský štát alebo viac členských štátov. Zacielenie činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov možno určiť na základe všetkých relevantných okolností vrátane faktorov, ako je používanie jazyka alebo meny, ktorá sa vo všeobecnosti používa v danom členskom štáte, alebo možnosť objednania tovaru alebo služieb. Zacielenie činností na jeden členský štát by sa mohlo odvodiť aj z dostupnosti aplikácie v príslušnom vnútroštátnom obchode s aplikáciami, z poskytovania miestnej reklamy alebo propagácie v jazyku používanom v danom členskom štáte, z využívania akýchkoľvek informácií pochádzajúcich od osôb v členskom štáte v priebehu ich činností alebo z riadenia vzťahov so zákazníkmi, ako je poskytovanie služieb zákazníkovi v jazyku všeobecne používanom v danom členskom štáte. Podstatná väzba sa predpokladá aj vtedy, keď poskytovateľ služieb smeruje svoju činnosť do jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov, ako sa stanovuje v článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Článok 3 Právny zástupca

V článku 3 ods. 1 a 2 sa stanovuje povinnosť určiť právneho zástupcu v Únii, ktorá sa musí uložiť poskytovateľom služieb poskytujúcim služby v Únii. Poskytovatelia služieb by sa mali slobodne rozhodnúť, v ktorom členskom štáte určia svojho právneho zástupcu, a v súlade s článkom 1 ods. 2 členské štáty nesmú tento slobodný výber obmedziť napríklad tým, že uložia povinnosť určiť právneho zástupcu na svojom území. V článku 3 ods. 1 až 3 sú však uvedené určité obmedzenia, pokiaľ ide o slobodný výber poskytovateľov služieb, najmä to, že právny zástupca by mal byť usadený v tom členskom štáte, v ktorom poskytovateľ služieb poskytuje služby alebo v ktorom je usadený. Táto prekážka, ktorá si vyžaduje už existujúcu väzbu medzi poskytovateľom služieb a členským štátom, v ktorom má byť určený právny zástupca, obmedzuje možnosť poskytovateľov služieb zvoliť si členský štát na základe úvah, ktoré by boli v rozpore s cieľmi tejto smernice, ako je napríklad výška pokút. Okrem toho sa v článku 3 ods. 1 až 3 vymedzuje, ktoré členské štáty sú zodpovedné za uloženie povinnosti poskytovateľom služieb.

Článok 3 ods. 1 sa uplatňuje na poskytovateľov služieb usadených v Únii. Musia určiť aspoň jedného právneho zástupcu v Únii, konkrétnejšie v tom členskom štáte, v ktorom ponúkajú služby, alebo v ktorom sú usadení. Za uloženie tejto povinnosti sú zodpovedné tie členské štáty, v ktorých sú poskytovatelia služieb usadení.

Článok 3 ods. 2 sa uplatňuje na poskytovateľov služieb, ktorí nie sú usadení v Únii. V takom prípade by mali určiť právneho zástupcu v jednom z členských štátov, v ktorých ponúkajú svoje služby. Za uloženie tejto povinnosti sú zodpovedné tie členské štáty, v ktorých poskytovateľ služieb ponúka svoje služby.

Článok 3 ods. 3 sa uplatňuje v oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 3 ods. 1 a článok 3 ods. 2, a ukladajú sa ním ďalšie požiadavky na riešenie problému, ktorý je základom pre vzájomné pôsobenie medzi nástrojom vnútorného trhu a nástrojmi justičnej spolupráce prijatými podľa hlavy V zmluvy. Právny zástupca určený v členskom štáte, ktorý sa nezúčastňuje na príslušnom nástroji justičnej spolupráce, by v plnej miere neplnil svoju úlohu, pretože mu nie je možné zaslať príkaz podľa tohto nástroja. Preto sa podľa článku 3

ods. 3 vyžaduje od poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby v členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na takýchto nástrojoch, aby určili v jednom z nich právneho zástupcu. V dôsledku toho by poskytovateľ služieb, ktorý ustanovil právneho zástupcu v členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na nástroji justičnej spolupráce podľa hlavy V, splnil svoje povinnosti podľa odseku 1 alebo 2 v závislosti od prípadu, ako aj podľa odseku 3. Na druhej strane poskytovateľ služieb, ktorý určil právneho zástupcu v členskom štáte, ktorý sa nezúčastňuje na nástroji justičnej spolupráce podľa hlavy V, by tým splnil svoju povinnosť podľa odseku 1 alebo 2, ale aby splnil aj svoju povinnosť podľa odseku 3, musel by určiť iného právneho zástupcu v jednom z členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na vykonávaní nástroja justičnej spolupráce podľa hlavy V. Za uloženie tejto povinnosti sú zodpovedné tie členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na príslušnom nástroji a v ktorých poskytovateľ služieb ponúka svoje služby.

Vzhľadom na „variabilnú geometriu“, ktorá existuje v oblasti trestného práva, pričom Dánsko sa nezúčastňuje na žiadnych právnych predpisoch Únie podľa hlavy V, a právo účasti pre Spojené kráľovstvo a Írsko, existujú v súčasnosti rôzne nástroje, ktoré sa uplatňujú vo vzťahoch medzi členskými štátmi pri získavaní dôkazov v trestnom konaní. Medzi tieto nástroje patrí smernica o európskom vyšetrovacom príkaze a dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach z roku 2000. Európsky príkaz na predloženie dôkazov doplní tento mnohostranný právny režim. V dôsledku výslednej zložitosti sa pravdepodobne zvýši riziko, že členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na nariadení o európskych príkazoch na predloženie dôkazov, môžu vypracovať nekoordinované vnútroštátne riešenia, ktoré by následne viedli k ďalšej nejednotnosti a právnej neistote pre všetky zainteresované strany. Z tohto dôvodu by sa od všetkých členských štátov malo vyžadovať, aby zabezpečili, aby poskytovatelia služieb, ktorí nie sú usadení v Únii, ale ponúkajú svoje služby v Únii, určili právneho zástupcu v Únii, ktorý by bol adresátom priamych žiadostí v cezhraničných situáciách, ako aj žiadostí založených na justičnej spolupráci medzi súdnymi orgánmi. Okrem toho s cieľom predísť riziku oslabenia účinnosti právnych nástrojov EÚ prijatých podľa hlavy V kapitoly 4 Zmluvy o fungovaní EÚ na zhromažďovanie dôkazov v trestných veciach, na ktorých sa zúčastňujú len niektoré členské štáty, právny zástupca by mal byť určený v jednom z tých členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na uvedených právnych nástrojoch.

Poskytovatelia služieb by mali mať možnosť určiť ako svojho právneho zástupcu jednu zo svojich prevádzkarní v rámci Únie vrátane jej hlavného sídla alebo hlavnej prevádzkarne za podmienok stanovených v smernici.

V článku 3 ods. 6 sa objasňuje, že členské štáty musia vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch zabezpečiť, aby sa určenému právnenému zástupcovi mohla pripísať zodpovednosť za neplnenie povinností bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť samotného poskytovateľa služieb. Poskytovatelia služieb by nemali mať možnosť tvrdiť, že nie sú zodpovední napríklad za neplnenie povinností svojho právneho zástupcu. Nemôžu sa ani zbaviť viny z dôvodu chýbajúceho alebo neúčinného vnútorného postupu, keďže sú zodpovední za poskytovanie potrebných prostriedkov a právomocí na zabezpečenie súladu s príkazmi a vnútroštátnymi rozhodnutiami. Právny zástupca by nemal mať možnosť zbaviť sa viny ani tým, že bude napríklad tvrdiť, že nie je oprávnený poskytovať údaje.

Článok 4 Oznámenia a jazyky

V článku 4 sa stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb určili jedného právneho zástupcu alebo viacerých právnych zástupcov a poskytli svoje kontaktné údaje.

Oznámenie by malo obsahovať aj informácie o jazyku (jazykoch), v ktorom je možné kontaktovať poskytovateľa služieb. Úradným jazykom členského štátu, v ktorom sa nachádza právny zástupca, bude jazyk, ktorý sa používa predvolene. Ak existuje niekoľko úradných jazykov, poskytovateľ

služieb si môže vybrať jeden jazyk alebo viaceré jazyky. Okrem toho si poskytovatelia služieb budú môcť zvoliť ďalšie úradné jazyky Únie, v ktorých ich budú kontaktovať príslušné orgány všetkých členských štátov. To umožní poskytovateľom služieb, aby si vybrali jazyk používaný napríklad vo vnútornej komunikácii s ústredím, alebo ktorý sa v súčasnosti často používa v žiadostiach, čím sa zabezpečí väčšia jednotnosť a istota tak pre príslušné orgány, ako aj poskytovateľov služieb.

V prípade, ak poskytovateľ služieb určí viacerých právnych zástupcov, môže takisto oznámiť hľadiská na účely výberu, s ktorým z nich sa má komunikovať. Pre orgány členských štátov nie sú tieto hľadiská záväzné, mali by ich však zohľadňovať, s výnimkou riadne odôvodnených prípadov.

Poskytovatelia služieb sú zodpovední za to, aby tieto informácie boli verejne prístupné, napríklad na ich webovom sídle, a aby sa tieto informácie pravidelne aktualizovali. Okrem toho by členské štáty mali sprístupniť relevantné informácie na príslušných webových sídlach, aby tak pomohli súdnym orgánom určiť správnych adresátov.

Článok 5 Sankcie

V prípadoch, keď poskytovatelia služieb, na ktorých sa vzťahuje táto smernica, nedodržiavajú vnútroštátne ustanovenia prijaté na základe tejto smernice, by členské štáty mali ustanoviť vo svojom vnútroštátnom práve účinné, primerané a odrádzajúce sankcie, ktoré môžu uvaliť na poskytovateľov služieb za neurčenie právneho zástupcu, ako sa stanovuje v tejto smernici, a za neposkytnutie nevyhnutných právomocí, zdrojov a podmienok, ako je infraštruktúra právneho zástupcovi na účely všeobecného dodržiavania rozhodnutí vnútroštátnych orgánov a predloženia požadovaných dôkazov.

Na druhej strane, ak právny zástupca nedodržiava súlad s konkrétnym rozhodnutím, ako je príkaz v konkrétnom konaní, sankcie alebo pokuty sú predmetom osobitných nástrojov, napríklad nariadenia o európskych príkazoch na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach alebo vnútroštátneho práva.

Článok 6 Koordinačný mechanizmus

S cieľom zabezpečiť ucelený prístup sa v smernici stanovuje koordinačný mechanizmus založený na ústredných orgánoch určených členskými štátmi. Tento koordinačný mechanizmus umožní členským štátom vymieňať si informácie, poskytovať podporu a spolupracovať na spoločnom prístupe presadzovania práva, napríklad prostredníctvom určenia najvhodnejšieho členského štátu, ktorý má konať v konkrétnom prípade nedodržiavania predpisov.

Články 7, 8, 9 a 10

V týchto článkoch sú uvedené ustanovenia týkajúce sa transpozície členskými štátmi, preskúmania Komisiou, nadobudnutia účinnosti smernice a adresátov smernice. Navrhovaná smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku. Členské štáty budú mať 6 mesiacov na to, aby transponovali ustanovenia navrhovanej smernice do vnútroštátneho práva. Komisia vykoná hodnotenie tejto smernice v súlade s usmerneniami Komisie pre lepšiu právnu reguláciu a v zmysle odseku 22 medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016¹⁵.

¹⁵ Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016; Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1 – 14.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,**ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 53 a 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁶,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Sieťové služby je v zásade možné poskytovať odkiaľkoľvek a nevyžadujú si fyzickú infraštruktúru, prítomnosť podniku alebo zamestnancov v krajine, kde sa ponúkajú služby, ani na samotnom vnútornom trhu. V dôsledku toho môže byť zložité uplatňovať a presadzovať povinnosti stanovené vo vnútroštátnom práve a práve Únie, ktoré sa uplatňujú na dotknutých poskytovateľov služieb, a to najmä povinnosť dodržiavať príkaz alebo rozhodnutie súdneho orgánu. Toto sa týka najmä trestného práva, kde orgány členských štátov čelia problémom s doručovaním, zabezpečením súladu a presadzovaním svojich rozhodnutí, najmä ak sa príslušné služby poskytujú mimo ich územia.
- (2) Na základe uvedených skutočností členské štáty prijali rozdielne opatrenia na účely účinnejšieho uplatňovania a presadzovania svojich právnych predpisov. Patria medzi ne opatrenia týkajúce sa kontaktovania poskytovateľov služieb s cieľom získať elektronické dôkazy, ktoré sú dôležité z hľadiska trestného konania.
- (3) Z tohto dôvodu niektoré členské štáty prijali alebo plánujú prijať právne predpisy, ktorými sa stanovuje povinné právne zastúpenie na ich vlastnom území, a to v prípade viacerých poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby na danom území. Takéto požiadavky môžu vytvárať prekážky v slobodnom poskytovaní služieb na vnútornom trhu.
- (4) Existuje významné riziko, že ďalšie členské štáty sa pokúsia odstrániť existujúce nedostatky týkajúce sa zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní tak, že vzhľadom na chýbajúci prístup na úrovni Únie zavedú rozdielne vnútroštátne povinnosti. Toto môže priniesť ďalšie prekážky v slobodnom poskytovaní služieb na vnútornom trhu.
- (5) Za súčasných okolností výsledná právna neistota ovplyvňuje nielen poskytovateľov služieb, ale aj vnútroštátne orgány. Pre poskytovateľov služieb usadených alebo ponúkajúcich služby v rôznych členských štátoch sú stanovené rozdielne a prípadne aj

¹⁶ Ú. v. EÚ C , , s. .

protichodné povinnosti, na základe čoho v prípade porušenia pravidiel podliehajú aj rôznym sankčným režimom. Rozdiely v rámci trestných konaní sa budú pravdepodobne ďalej prehĺbovať z dôvodu rastúceho významu komunikácie a služieb informačnej spoločnosti. Uvedená skutočnosť nie je len prekážkou, pokiaľ ide o riadne fungovanie vnútorného trhu, ale predstavuje aj problémy pre vytvorenie a správne fungovanie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii.

- (6) S cieľom predísť takejto nejednotnosti a zabezpečiť, aby podniky pôsobiace na vnútornom trhu podliehali rovnakým alebo podobným povinnostiam, Únia prijala niekoľko právnych aktov v súvisiacich oblastiach, ako je ochrana údajov¹⁷. S cieľom zvýšiť úroveň ochrany dotknutých osôb sa v pravidlách všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁸ stanovuje určenie právneho zástupcu v Únii prevádzkovateľmi alebo sprostredkovateľmi, ktorí nie sú usadení v Únii, ale ponúkajú tovar alebo služby jednotlivcom v Únii alebo monitorujú ich správanie, ak sa ich správanie odohráva v Únii, pokiaľ je spracovávanie osobných údajov príležitostné, netýka sa spracovávania osobitných kategórií osobných údajov alebo spracovávania osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky, a to vo veľkom rozsahu, a je nepravdepodobné, že bude mať za následok riziko pre práva a slobody fyzických osôb vzhľadom na povahu, kontext, rozsah a účel spracovávania alebo skutočnosť, či je prevádzkovateľ verejným orgánom.
- (7) Stanovením harmonizovaných pravidiel právneho zastupovania určitých poskytovateľov služieb v Únii pre prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí vydaných príslušnými orgánmi v členských štátoch na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní by sa odstránili existujúce prekážky v slobodnom poskytovaní služieb a takisto by sa predišlo zavedeniu rôznorodých vnútroštátnych prístupov v tejto súvislosti v budúcnosti. Pre poskytovateľov služieb by sa mali stanoviť rovnaké podmienky. Okrem toho by sa malo uľahčiť účinnejšie presadzovanie trestného práva v spoločnom priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- (8) Predmetný právny zástupca by mal slúžiť ako adresát domácich príkazov a rozhodnutí a ako adresát príkazov a rozhodnutí podľa právnych nástrojov Únie na zhromažďovanie dôkazov v trestných veciach prijatých v rámci rozsahu pôsobnosti hlavy V kapitoly 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Tie zahŕňajú nástroje umožňujúce priame doručovanie príkazov poskytovateľom služieb v cezhraničnom kontexte, ako aj nástroje založené na justičnej spolupráci medzi súdnymi orgánmi v zmysle hlavy V kapitoly 4.
- (9) Členské štáty zabezpečia, aby bola povinnosť určiť právneho zástupcu okamžitá, a to od dátumu transpozície uvedeného v článku 7 v prípade poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii v uvedenom čase, alebo od chvíle, keď poskytovatelia služieb

¹⁷ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES](#) z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31); [nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/679](#) z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1); [smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES](#) z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁸ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2016/679](#) z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

začnú ponúkať služby v Únii v prípade poskytovateľov služieb, ktorí začnú ponúkať služby až po dátume transpozície.

- (10) Povinnosť určiť právneho zástupcu by sa mala vzťahovať na poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby v Únii, čo znamená v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch. Táto smernica sa nevzťahuje na prípady, keď je poskytovateľ služieb usadený na území členského štátu a poskytuje služby výlučne na území daného členského štátu.
- (11) Napriek určeniu právneho zástupcu by členské štáty mali mať možnosť naďalej komunikovať s poskytovateľmi služieb usadenými na ich území, či už v čisto vnútroštátnom kontexte, alebo po prijatí žiadosti o pomoc v zmysle právnych nástrojov týkajúcich sa vzájomnej pomoci v trestných veciach a vzájomného uznávania v trestných veciach.
- (12) Určenie toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby v Únii, si vyžaduje posúdenie, či poskytovateľ služieb umožňuje právnickým alebo fyzickým osobám v Únii používať jeho služby. Samotná dostupnosť online rozhrania (napríklad dostupnosť webového sídla alebo e-mailovej adresy alebo iných kontaktných údajov poskytovateľa služieb alebo sprostredkovateľa) posudzovaná samostatne by však nemala byť dostatočnou podmienkou na uplatňovanie tejto smernice.
- (13) Pri určovaní rámca uplatňovania tejto smernice by mala byť relevantná aj podstatná väzba s Úniou. Takáto podstatná väzba by sa mala považovať za existujúcu, ak má poskytovateľ prevádzkareň v Únii. V prípade, ak takáto prevádzkareň neexistuje, by sa kritérium podstatnej väzby malo posudzovať na základe existencie významného počtu používateľov v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch alebo zacielenia činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov. Zacielenie činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov možno určiť na základe všetkých relevantných okolností vrátane faktorov, ako je používanie jazyka alebo meny, ktorá sa vo všeobecnosti používa v danom členskom štáte, alebo možnosť objednania tovaru alebo služieb. Zacielenie činností na jeden členský štát by sa mohlo odvodiť aj z dostupnosti aplikácie v príslušnom vnútroštátnom obchode s aplikáciami, z poskytovania miestnej reklamy alebo propagácie v jazyku používanom v danom členskom štáte, alebo z riadenia vzťahov so zákazníkmi, ako je poskytovanie služieb zákazníkom v jazyku všeobecne používanom v danom členskom štáte. Podstatná väzba sa predpokladá aj vtedy, keď poskytovateľ služieb smeruje svoju činnosť do jedného členského štátu alebo viacerých členských štátov, ako sa stanovuje v článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Na druhej strane poskytovanie služby len s cieľom samotného dodržiavania zákazu diskriminácie stanoveného v nariadení (EÚ) 2018/302¹⁹ nemožno z tohto dôvodu považovať za smerovanie alebo cielenie činností na dané územie v Únii. Rovnaké úvahy by sa mali uplatňovať pri určovaní toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby v členskom štáte.
- (14) Poskytovatelia služieb sú povinní určiť právneho zástupcu, no mali by mať možnosť vybrať si na tento účel existujúcu prevádzkareň v členskom štáte, či už právnickú osobu alebo pobočku, agentúru, kanceláriu alebo hlavné sídlo alebo ústredie, ako aj

¹⁹ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2018/302](#) z 28. februára 2018 o riešení neoprávneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo usadenia na vnútornom trhu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004, nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 601, 2.3.2018, s. 1).

jedného alebo viacerých právnych zástupcov. Skupina podnikov by však nemala mať povinnosť určiť viacerých zástupcov, jedného pre každý podnik z danej skupiny. Pri zhromažďovaní dôkazov v trestnom konaní sa vo vzťahu medzi členskými štátmi uplatňujú rôzne nástroje prijaté v rámci rozsahu pôsobnosti hlavy V kapitoly 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. V dôsledku tejto „variabilnej geometrie“ existujúcej v spoločnom priestore trestného práva je potrebné zabezpečiť, aby sa na základe smernice nepodporovalo vytvorenie ďalších rozdielov alebo prekážok v poskytovaní služieb na vnútornom trhu, a to tým, že by poskytovatelia služieb ponúkajúci služby na svojom území mali možnosť určiť právnych zástupcov v členských štátoch, ktoré nie sú súčasťou príslušných právnych nástrojov, čo by nevedlo k vyriešeniu problému. Z tohto dôvodu by mal byť aspoň jeden zástupca určený v členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na príslušných právnych nástrojoch Únie, čím sa predíde riziku oslabenia účinnosti určenia stanoveného v tejto smernici a využijú sa synergie vyplývajúce z existencie právneho zástupcu na prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí a príkazov vydaných v kontexte zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní podľa [nariadenia] alebo Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z roku 2000. Okrem toho sa určením právneho zástupcu, ktorého možno využiť aj na zabezpečenie súladu s vnútroštátnymi právnymi povinnosťami, využívajú synergie vyplývajúce z existencie jasného prístupového bodu, prostredníctvom ktorého možno komunikovať s poskytovateľmi služieb na účely zhromažďovania dôkazov v trestných veciach.

- (15) Poskytovatelia služieb by sa mali slobodne rozhodnúť, v ktorom štáte určia svojho právneho zástupcu, pričom členské štáty nesmú obmedzovať ich slobodný výber napríklad tým, že zavedú povinnosť určiť právneho zástupcu na ich území. Smernica však obsahuje aj určité obmedzenia týkajúce sa slobodného výberu poskytovateľa služieb, a to najmä v súvislosti s tým, že právny zástupca by mal byť usadený v tom členskom štáte, v ktorom tento poskytovateľ služieb ponúka služby alebo v ktorom je usadený, ako aj povinnosť určiť právneho zástupcu v jednom z členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na nástroji justičnej spolupráce prijatého v zmysle hlavy V zmluvy.
- (16) Najrelevantnejšími poskytovateľmi služieb v súvislosti so zhromažďovaním dôkazov v trestnom konaní sú poskytovatelia elektronických komunikačných služieb a osobitní poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, ktorí uľahčujú vzájomnú komunikáciu medzi používateľmi. Preto by sa táto smernica mala vzťahovať na obe skupiny. Poskytovatelia elektronických komunikačných služieb sú vymedzení v návrhu smernice, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie. Tieto služby zahŕňajú interpersonálnu komunikáciu, ako sú internetová telefónia, rýchle správy a e-mailové služby. Medzi kategórie služieb informačnej spoločnosti patria tie, pri ktorých je ukladanie údajov kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľom, a ide najmä o sociálne siete, pokiaľ nespĺňajú podmienky elektronických komunikačných služieb, online trhy uľahčujúce transakcie medzi svojimi používateľmi (napríklad spotrebiteľmi alebo podnikmi) a iné hostingové služby vrátane služieb poskytovaných prostredníctvom cloud computingu. Služby informačnej spoločnosti, pri ktorých ukladanie údajov nie je kľúčovým prvkom, ale má len vedľajší charakter, napríklad právne, architektonické, inžinierske a účtovnícke služby poskytované online na diaľku, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a to aj v prípade, ak spadajú do vymedzenia služieb informačnej spoločnosti podľa smernice (EÚ) 2015/1535.
- (17) Poskytovatelia služieb internetovej infraštruktúry súvisiacich s pridelovaním názvov a čísel, napríklad registrátori a registre názvov domén a poskytovatelia služieb na

ochranu súkromia a služieb proxy alebo regionálne internetové registre adres internetového protokolu (IP), sú obzvlášť dôležití pri identifikácii aktérov stojacich za škodlivými alebo zneužitými webovými sídlami. Majú v držbe údaje, ktoré sú obzvlášť dôležité pri vyšetrowaní trestných činov, keďže umožňujú identifikáciu jednotlivca alebo subjektu, ktorý stojí za webovým sídlom použitým na trestnú činnosť, alebo obeť trestnej činnosti v prípade zneužitého webového sídla, ktorého sa zmocnili páchatelia trestných činov.

- (18) Právny zástupca by mal byť schopný dodržiavať rozhodnutia a príkazy, ktoré mu zaslali orgány členských štátov, a to v mene poskytovateľa služieb, ktorý by mal prijať vhodné opatrenia na to, aby zabezpečil tento výsledok vrátane dostatočných zdrojov a právomocí. Absencia takýchto opatrení alebo ich nedostatky by nemali slúžiť poskytovateľovi služieb ani jeho právnomu zástupcovi ako odôvodnenie nedodržovania rozhodnutí alebo príkazov spadajúcich do rámca uplatňovania tejto smernice.
- (19) Poskytovatelia služieb by mali oznámiť členskému štátu, v ktorom má právny zástupca pobyt alebo je usadený, identitu a kontaktné údaje svojho právneho zástupcu, ako aj súvisiace zmeny a aktualizované informácie. Oznámenie by malo takisto obsahovať informácie o jazykoch, v ktorých možno komunikovať s právnym zástupcom a ktoré by mali zahŕňať aspoň jeden úradný jazyk členského štátu, v ktorom má právny zástupca pobyt alebo je usadený, ale môžu zahŕňať aj iné úradné jazyky Únie, napríklad jazyk jeho ústredia. V prípade, ak poskytovateľ služieb určí viac ako jedného právneho zástupcu, môže takisto oznámiť hľadiská na účely výberu, s ktorým z nich sa má komunikovať. Pre orgány členských štátov nie sú tieto hľadiská záväzné, mali by ich však zohľadňovať, s výnimkou riadne odôvodnených prípadov. Všetky tieto informácie, ktoré sú obzvlášť dôležité pre orgány členských štátov, by mali poskytovatelia služieb verejne sprístupniť, napríklad na svojom webovom sídle, spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám týkajúcich sa sprístupňovania všeobecných informácií podľa článku 5 smernice 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode²⁰ (smernica o elektronickom obchode). V prípade tých poskytovateľov služieb, na ktorých sa vzťahuje smernica o elektronickom obchode, sa tieto požiadavky v článku 3 ods. 3 dopĺňajú, ale nenahradzujú. Členské štáty by okrem toho mali takisto zverejniť relevantné informácie pre svoju krajinu na určenom mieste na Európskom portáli elektronickej justície, aby tak uľahčili koordináciu medzi členskými štátmi, ako aj využívanie právnych zástupcov orgánmi z iného členského štátu.
- (20) Porušenie povinností určiť právneho zástupcu a oznámiť a verejne sprístupniť informácie týkajúce sa tohto právneho zástupcu by malo podliehať účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám. Za žiadnych okolností by tieto sankcie stanovovať zákaz, či už trvalý, alebo dočasný, poskytovania služieb. V prípade, ak poskytovateľ služieb ponúka služby vo viacerých členských štátoch, by členské štáty mali svoje opatrenia na presadzovanie práva koordinovať. S cieľom zabezpečiť ucelený a primeraný prístup sa stanovuje koordinačný mechanizmus. Komisia by v prípade potreby mohla takúto koordináciu uľahčiť, ale musí byť informovaná o prípadoch porušenia povinností. V smernici sa neupravujú zmluvné dojednania

²⁰

[Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES](#) z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

týkajúce sa presunu alebo prevedenia finančných dôsledkov uvalených sankcií medzi poskytovateľmi služieb a právnymi zástupcami.

- (21) Touto smernicou nie sú dotknuté vyšetrovacie právomoci orgánov v občianskom súdnom konaní alebo v správnom konaní vrátane prípadov, ak takéto konania môžu viesť k sankciám.
- (22) Na účely zabezpečenia uplatňovania smernice jednotným spôsobom by sa mali zaviesť dodatočné mechanizmy zamerané na koordináciu medzi členskými štátmi. Členské štáty by na tento účel mali určiť ústredný orgán, ktorý môže ústredným orgánom v ostatných členských štátoch poskytovať informácie a pomoc pri uplatňovaní smernice, predovšetkým pokiaľ ide o opatrenia na presadzovanie práva v zmysle smernice. Prostredníctvom tohto koordinačného mechanizmu by sa malo zabezpečiť, aby príslušné členské štáty boli informované o úmysle členského štátu uskutočniť opatrenie na presadzovanie práva. Členské štáty by mali okrem toho zabezpečiť, aby si ústredné orgány mohli v takých situáciách navzájom pomáhať a v prípade potreby medzi sebou spolupracovať. V prípade opatrenia na presadzovanie práva môže spolupráca medzi ústrednými orgánmi zahŕňať koordináciu opatrenia na presadzovanie práva medzi príslušnými orgánmi v rôznych členských štátoch. Ústredné orgány zapoja do koordinácie opatrenia na presadzovanie práva v prípade potreby aj Komisiu. Existencia koordinačného mechanizmu neovplyvňuje právo jednotlivých členských štátov uvaliť sankcie na poskytovateľov služieb, ktorí si neplnia svoje povinnosti uvedené v smernici. Určením ústredných orgánov a zverejnením informácií o nich sa poskytovateľom služieb uľahčí informovanie členského štátu, v ktorom má ich právny zástupca pobyt alebo je usadený, o jeho určení a jeho kontaktných údajoch.
- (23) Keďže cieľ tejto smernice, a to konkrétne odstránenie prekážok v slobodnom poskytovaní služieb v rámci zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu bezhraničného charakteru takýchto služieb ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (24) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001²¹ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý zaujal stanovisko k (...) ²²,
- (25) Komisia by mala vykonať hodnotenie tejto smernice, ktoré by malo byť založené na piatich kritériách – efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote EÚ, a malo by byť základom pre posúdenia vplyvu možných budúcich opatrení. Hodnotenie by sa malo uskutočniť 5 rokov po začatí uplatňovania smernice, aby bolo možné zhromaždiť dostatok údajov týkajúcich sa jej praktického vykonávania. Informácie by sa mali získavať pravidelne a na účely zostavenia hodnotenia tohto nariadenia.

²¹ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 45/2001](#) z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

²² Ú. v. EÚ C , , s. .

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. V tejto smernici sa stanovujú pravidlá právneho zastúpenia v Únii určitých poskytovateľov služieb na prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi členských štátov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní.
2. Členské štáty nemôžu uložiť ďalšie povinnosti okrem tých, ktoré vyplývajú z tejto smernice o poskytovateľoch služieb, na ktorých sa vzťahuje táto smernica na účely stanovené v odseku 1.
3. Touto smernicou nie sú dotknuté právomoci vnútroštátnych orgánov v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom kontaktovať poskytovateľov služieb usadených na ich území z dôvodov uvedených v odseku 1.
4. Táto smernica sa uplatňuje na poskytovateľov služieb vymedzených v článku 2 ods. 2, ktorí ponúkajú svoje služby v Únii. Neuplatňuje sa na prípady, keď sú uvedení poskytovatelia služieb usadení na území jediného členského štátu a ponúkajú služby výlučne na území daného členského štátu.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „právny zástupca“ je právnická alebo fyzická osoba, ktorú písomne určil poskytovateľ služieb na účely článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 1, 2 a 3;
2. „poskytovateľ služby“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje jednu alebo viacero z týchto kategórií služieb:
 - a) elektronické komunikačné služby vymedzené v článku 2 ods. 4 [smernice, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronickej komunikácie],
 - b) služby informačnej spoločnosti vymedzené v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535²³, pri ktorých je ukladanie údajov kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľom vrátane sociálnych sietí, online trhov uľahčujúcich transakcie medzi svojimi používateľmi a iných poskytovateľov hostingových služieb,
 - c) služby týkajúce sa názvov internetových domén a čísel IP, napríklad poskytovatelia adries IP, registre názvov domén a príslušné služby na ochranu súkromia a služby proxy;
3. ponúkanie služieb v členskom štáte“ je:
 - a) umožnenie právnickým alebo fyzickým osobám v členskom štáte používať služby uvedené v bode 2 a

²³

[Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2015/1535](#) z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

- b) existencia podstatnej väzby s členským štátom uvedeným v písmene a);
4. „usadenie sa“ je skutočné vykonávanie hospodárskej činnosti počas časovo neobmedzeného obdobia, a to buď prostredníctvom stabilnej infraštruktúry na mieste, kde sa podnikateľská činnosť poskytovania služieb vykonáva, alebo prostredníctvom stabilnej infraštruktúry na mieste, z ktorého sa táto podnikateľská činnosť riadi;
 5. „skupina“ je skupina v zmysle článku 3 ods. 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849²⁴.

Článok 3 *Právny zástupca*

1. Členské štáty, v ktorých je usadený poskytovateľ služieb, ktorý ponúka služby v Únii, by mali zabezpečiť, aby poskytovateľ služieb určil aspoň jedného právneho zástupcu v Únii na prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi v členských štátoch na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní. Právny zástupca musí mať pobyt alebo byť usadený v jednom z členských štátov, v ktorom je usadený alebo ponúka služby poskytovateľ služieb.
2. V prípade, ak poskytovateľ služieb nie je usadený v Únii, členské štáty zabezpečia, aby takýto poskytovateľ služieb ponúkajúci služby na ich území určil aspoň jedného právneho zástupcu v Únii na prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi v členských štátoch na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní. Právny zástupca musí mať pobyt alebo byť usadený v jednom z členských štátov, v ktorom ponúka služby poskytovateľ služieb.
3. Pokiaľ ide o prijímanie, dodržiavanie a presadzovanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi v členských štátoch v zmysle právnych nástrojov Únie prijatých v rámci rozsahu pôsobnosti hlavy V kapitoly 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní, členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na uvedených právnych nástrojoch, zabezpečia, aby poskytovatelia služieb ponúkajúci služby na ich území určili aspoň jedného zástupcu v jednom z členských štátov. Právny zástupca musí mať pobyt alebo byť usadený v jednom z členských štátov, v ktorom ponúka služby poskytovateľ služieb.
4. Poskytovatelia služieb môžu určiť ďalších právnych zástupcov, ktorí majú pobyt alebo sú usadení v iných členských štátoch vrátane tých, v ktorých poskytovateľ služieb ponúka svoje služby. Poskytovatelia služieb, ktorí sú súčasťou skupiny, môžu spoločne určiť jedného právneho zástupcu.
5. Členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutia a príkazy vydané ich príslušnými orgánmi na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní zasielali právnemu zástupcovi určenému na tento účel poskytovateľom služieb. Uvedený zástupca bude poverený prijímaním, dodržiavaním a presadzovaním daných rozhodnutí a príkazov, a to v mene dotknutého poskytovateľa služieb.

²⁴ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2015/849](#) z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).

6. Členské štáty na tento účel zabezpečia, aby právny zástupca, ktorý má pobyt alebo je usadený na ich území, spolupracoval s príslušnými orgánmi po prijatí uvedených rozhodnutí a príkazov, a to v súlade s príslušným právnym rámcom.
7. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb usadení alebo ponúkajúci služby na ich území poskytli svojmu právnemu zástupcovi potrebné právomoci a zdroje na to, aby mohol dodržiavať uvedené rozhodnutia a príkazy.
8. Členské štáty zabezpečia, aby sa určenému právnemu zástupcovi po prijatí rozhodnutí a príkazov mohla pripísať zodpovednosť za nedodržiavanie povinností vyplývajúcich z príslušného právneho rámca, a to bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť alebo právne kroky, ktoré by sa mohli podniknúť voči tomuto poskytovateľovi služieb. Konkrétne nedostatok vhodných vnútorných postupov medzi poskytovateľom služieb a právnymi zástupcami nemôže slúžiť ako odôvodnenie nedodržiavanie daných povinností.
9. Členské štáty zabezpečia, aby sa povinnosť určiť právneho zástupcu uplatňovala od dátumu transpozície uvedeného v článku 7 v prípade poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii v uvedenom čase, alebo od chvíle, keď poskytovatelia služieb začnú ponúkať služby v Únii v prípade tých poskytovateľov služieb, ktorí začnú ponúkať služby až po dátume transpozície smernice.

Článok 4 Oznámenia a jazyky

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri určení právneho zástupcu v súlade s článkom 3 ods. 1, 2 a 3 každý poskytovateľ služieb, ktorý je usadený alebo ponúka služby na ich území, písomne informoval ústredný orgán v členskom štáte, v ktorom má jeho právny zástupca pobyt alebo je usadený, o určení tohto právneho zástupcu a jeho kontaktných údajov, ako aj o ich akýchkoľvek zmenách.
2. V oznámení sa presne stanoví úradný jazyk alebo jazyky Únie, ako sa uvádza v nariadení č. 1/58, v ktorých možno komunikovať s právnym zástupcom. Medzi týmito jazykmi bude aspoň jeden úradný jazyk členského štátu, v ktorom má právny zástupca pobyt alebo je usadený.
3. Ak poskytovateľ služieb určí viacerých zástupcov, v oznámení sa presne uvedie úradný jazyk alebo jazyky Únie alebo členských štátov, ktoré každý z nich pokrýva, alebo akékoľvek iné hľadiská na účely výberu vhodného právneho zástupcu, s ktorým sa bude komunikovať. Orgány členských štátov môžu v riadne odôvodnených prípadoch na tieto hľadiská neprihliadať.
4. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovateľ služieb verejne sprístupnil informácie, ktoré im oznámil v súlade s týmto článkom. Členské štáty zverejnia tieto informácie na určenej stránke na Európskom portáli elektronickej justície.

Článok 5 Sankcie

1. Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a vykonávajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Tieto sankcie budú účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Členské štáty do dátumu uvedeného v článku 7 informujú Komisiu o týchto pravidlách a opatreniach a bezodkladne jej oznámia akékoľvek následné zmeny, ktoré na ne majú vplyv. Členské štáty takisto každoročne informujú Komisiu o poskytovateľoch služieb, ktorí nedodržiavajú pravidlá, a príslušných opatreniach na presadzovanie práva prijatých proti nim.

Článok 6

Koordináčny mechanizmus

1. Členské štáty určia ústredný orgán alebo ak to umožňuje ich právny systém viac ako jeden ústredný orgán s cieľom zabezpečiť uplatňovanie tejto smernice jednotným a primeraným spôsobom.
2. Členské štáty informujú Komisiu o svojom určenom ústrednom orgáne alebo orgánoch uvedených v odseku 1. Komisia zašle zoznam určených ústredných orgánov členským štátom. Komisia ďalej verejne sprístupní zoznam určených ústredných orgánov, aby tak uľahčila poskytovateľom služieb zasielanie oznámení členským štátom, v ktorých má ich právny zástupca pobyt alebo je usadený.
3. Členské štáty zabezpečia, aby si ústredné orgány navzájom poskytovali relevantné informácie a vzájomnú pomoc zameranú na uplatňovanie tejto smernice jednotným a primeraným spôsobom. Poskytovanie informácií a vzájomná pomoc by sa mali týkať najmä opatrení na presadzovanie práva.
4. Členské štáty zabezpečia, aby ústredné orgány spolupracovali medzi sebou a v prípade potreby aj s Komisiou s cieľom zabezpečiť uplatňovanie tejto smernice jednotným a primeraným spôsobom. Spolupráca sa týka najmä opatrení na presadzovanie práva.

Článok 7

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 6 mesiacov po nadobudnutí účinnosti. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.
2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upraví členské štáty.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 8

Hodnotenie

Komisia najneskôr do [5 rokov od dátumu uplatňovania tejto smernice] vykoná hodnotenie smernice a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice, ktorá bude obsahovať posúdenie potreby rozšíriť jej rozsah pôsobnosti. V prípade potreby sa k správe pripojí návrh na zmenu tejto smernice. Hodnotenie sa uskutoční podľa usmernení Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie tejto správy.

*Článok 9
Nadobudnutie účinnosti*

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

*Článok 10
Adresáti*

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*